

29. neděle v mezidobí C

*Hospodin tě bude střežit ode všeho zlého,
střežit bude tvou duši.*

*Hospodin bude střežit tvůj odchod i příchod,
nyní i navěky. (Žl 121,7-8)*

První čtení

Exodus 17,8-13

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: "Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce." Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Árón a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Árón a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostřím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

Druhé čtení

2. Timotejovi 3,14 – 4,2

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Písma; ta tě mohou naučit moudrosti, (abys dosáhl) spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo. Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, (zapřísahám tě) při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: "V jednom městě byl soudce. Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: 'Zastaň s mě proti mému odpůrci!' Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak sem bude ustavičně chodit a mě trápit.'" A Pán řekl: "Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezně Syn člověka na zemi víru, až přijde?"

K zamyšlení

"Nouze učí modlitbě": staré a nepravdivé přísloví; jen zřídkakdy naučila nouze opravdové modlitbě. Velké je pokušení degradovat modlitbu na malicherný nebo magicky působivý pokus donutit Boha chovat se určitým způsobem, aby vyplnil přání prosebníka nebo prosebnice. Takto je prosba v Otčenáši: "bud' vůle tvá" obrácena ve formulaci "bud' vůle má". Kdo se takto modlí, musí zažívat mnohá zklamání, neboť se mu musí velmi často zdát, že Bůh je zcela hluchý k lidskému volání. Opravdová modlitba je však jakýmsi dialogem mezi dvěma osobami, mezi Bohem a člověkem. Opravdová modlitba sebou nese schopnost být připraven nechat otevřené věci a nefixovat se jen na jediné určité řešení. Opravdově se modlí ten, kdo se s důvěrou otevře Bohu a svěří se Jeho vedení. Kdo je připraven trpělivě čekat a setrvat, má šanci se naučit, že modlitba je jakýmsi "smím-doprovázet" Boha, který se nám despoticky nevnučuje, ale chce pro nás tu nejspásonosnější cestu.

Vytrvalost a trpělivost jsou klíčová slova dnešního evangelia. Vytrvalost a trpělivost jsou přednosti vdovy, která je připravena čekat, až se naplní spravedlnost. Rozčarování nad přímým (nebo krátkodobým) nedostavením se vyplnění našich nadějí vede mnohé – ale také nás – k rezignaci ("je to stejně jedno"). Jakmile se naše důvěra ztratí, povede se nám jako Mojžíšovi a Jozuovi v prvním čtení. Osobnosti v tomto čtení jsme vlastně i my samotní: "Jakmile se odcizíme od toho, že Bůh stojí za námi a chce náš život, budeme slabí a ze strachu před ostatními vše vzdáme; jakmile zeslábně ta Mojžíšova strana, ta polovina v nás, která se na hoře modlí k Bohu, tak také v nás zeslábně ta druhá bojující Jozuova polovina. V boji proti 'Amalekovi' nám pomáhá jistota, že máme před Bohem právo, ano, skoro úkol, na vlastní život." (Eugen Drewermann, Hlubinná psychologie a exegese, Düsseldorf 1984) Kdo si dokáže uchovat příslib, že Bůh chce jeho život a spásu, neztratí půdu pod nohama, i kdyby mu voda sahala až po krk. Neboť Bůh je věrným Bohem, který své nikdy neopouští. V následujícím týdnu se snažme cvičit v našich životech tento nadějeplný, důvěrný a vytrvalý stav. Každé ráno, když vstaneme, vezměme na sebe tu Mojžíšovu pozici: oběma nohama pevně na zemi, s rozepjatými pažemi, s dlaněmi otevřenými jako misky, do kterých můžeme přijímat Boží sílu. A krácejme pozorně tímto dnem, abychom přijali ty, kteří nám poskytují podporu a pomoc, když naše odvaha klesá a ruce a srdce usínají.

*"Nikdy nepřijde něco tak krásného v co člověk doufá.
Nikdy nepřijde nic tak těžkého, čeho se člověk obává.
Vždy přijde všechno ostatní než to, co člověk očekává.
Ale vždy se všechno stane tak, aby to bylo to nejlepší pro toho, koho se to týká.
Neopouštěj toho nahoře, ani on tě neopustí!" (Modlitba umírajícího sedláka z jižních Tiroli)*